

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5718/06
30.08.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Beograd, broj: 7311-80-2007 od 07.5.2007. godine, u predmetu prinudna naplata poreza, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.8.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Beograd, broj: 7311-80-2007 od 07.5.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilja je podnela tužbu u upravnom sporu kojom je osporila zakonitost rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd, broj: 4331-98/2006 od 12.9.2006. godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv zaključka Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Šabac, broj: 433-1-662/05-32 od 10.3.2006. godine. Tim ožalbenim zaključkom odbačena je, kao neblagovremena, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Regionalni centar Beograd - Filijale Šabac, broj: 433-1-662/05-32 od 31.12.2005. godine, kojim je određena prinudna naplata poreske obaveze iz novčanih sredstava u ukupnom iznosu od 999.707,90 dinara, kao i rešenja broj: 433-1-662/05-32-1 od 31.12.2005. godine, kojim su određene privremene mere obezbeđenja naplate poreskih potraživanja o prinudnoj naplati iz novčanih sredstava.

Tužilja je u tužbi osporila zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene zakona. Navodi da su i prvostepeni i drugostepeni organ pogrešili kada su utvrdili da je dostavljanje tužilji izvršeno uredno. Smatra da se po članu 36. st. 5. i 6. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji dostavljanje može da vrši preporučenom pošiljkom preko pošte ili elektronskim putem preko e-mail-a na adresu poreskog obveznika unetu u prijavu za registraciju ili u poslednju poresku prijavu, samo ako dostavljanje nije moglo biti izvršeno na način predviđen u st. 2-4. člana 36. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Ističe da dostavljanje oba rešenja od 31.12.2005. godine, o prinudnoj naplati i o privremenim merama nije izvršeno ni lično ni punomoćniku tužioca u smislu stava 2. navedenog člana. Dalje navodi da u vreme kada je pokušana dostava rešenja na njenu advokatsku kancelariju nije bila u ____, te nije ni mogla da ih primi. Zbog svega iznetog predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Srbije je podnetu tužbu dostavio na odgovor tuženom organu, koji je u odgovoru na tužbu obavestio sud da je izmenio osporeno rešenje novim rešenjem pod brojem: 7311-80-2007 od 07.5.2007. godine, kojim se, u stavu I odbija, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv zaključka Poreske uprave - Filijale Šabac, broj: 433-1-662/05-31 od 10.3.2006. godine. U stavu II tog rešenja navedeno je da se ovim rešenjem zamenjuje rešenje Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd, broj: 4331-98/2006 od 12.9.2006. godine.

Vrhovni sud Srbije je primerak novodonetog rešenja dostavio tužilja da se izjasni da li je zadovoljna tim rešenjem i da li tužbu proširuje na isto. Tužilja se podneskom primljenim kod ovog suda dana 21.6.2007. godine, izjasnila da nije zadovoljna rešenjem tuženog organa od 07.5.2007. godine, te da tužbu proširuje i na to novodoneto rešenje.

Postupajući u granicama zahteva tužilje iz izjave o proširenju tužbe i na novodoneti akt, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe i izjašnjenja tužilje, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja pravilan je zaključak prvostepenog organa da žalba nije blagovremena, jer su rešenja od 31.12.2005. godine, tužilji uredno uručena 21.1.2006. godine, na način propisan odredbom člana 36. st. 5. i 6. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, te s obzirom da je žalba podneta 03.3.2006. godine, to i po oceni tuženog organa, žalba nije blagovremena.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda Srbije, osnovano se navodima tužilje ukazuje na nezakonitost osporenog rešenja. Ovo stoga što se iz spisa predmeta vidi da je tužilja podneskom od 20.1.2005. godine, obavestila poreski organ da joj se pismena dostavljaju na kućnu adresu ili na adresu kancelarije aaa i da joj se sva pismena dostavljaju uz naznačenje faha ili na kućnu adresu, a isti poštanski fah je označen i u poreskoj prijavi za 2005. godinu u kojoj je navela adresu za dostavljanje pismena aaa. Iz spisa se vidi da je prvostepeni organ dva puta

pokušao da tužilji uruči rešenja od 31.12.2005. godine, i to 05.1.2006. godine i 18.1.2006. godine, koje je uputio na adresu advokatske kancelarije uz naznačenje poštanskog faha ali su obe pošiljke vraćene sa naznakom da ih adresant nije tražio. Poreski organi su ocenili da su ispunjeni uslovi za primenu člana 36. st. 5. i 6. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, pa se smatra da su tužilji rešenja uredno uručena 21.1.2006. godine.

Vrhovni sud Srbije nalazi da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za primenu člana 36. st. 5. i 6. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, pa je pogrešno shvatanje poreskih organa da su rešenja uredno uručena tužilji i da je žalba neblagovremena.

Ovo stoga, što je u članu 36. stav 5. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02... 61/05), propisano da ako dostavljanje na način iz st. 2-4. ovog člana nije moglo biti izvršeno, smatraće se izvršenim kada se poreski akti pošalju preporučenom pošiljkom preko pošte ili elektronskim putem preko e-mail-a na adresu poreskog obveznika unetu u prijavu za registraciju ili u posebnu poresku prijavu. U stavu 3. istog člana propisano je da ako je poreski obveznik fizičko lice odnosno preduzetnik, poreski akti smatraju se dostavljenim i kada se uruče punoletnom članu domaćinstva, u smislu zakona kojim se uređuje porez na dohodak građana ili licu zaposlenom kod preduzetnika.

Prvostepeni organ je u oba slučaja tužilji pokušao da uruči rešenje preko adrese kancelarije, ali ne i preko kućne adrese, koja je po navodima tuženog u osporenom rešenju takođe prijavljena adresa za prijem pismena. Pri tome se ne može smatrati ni da je pokušaj uručenja sproveden oba puta u smislu člana 36. stav 2. - 4. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji (nema dokaza da je primalac odbio prijem pismena, niti o tome postoji službena beleška lica koje je vršilo dostavljanje), da bi postojali uslovi za vršenje dostavljanja po članu 36. stav 5. i 6. citiranog Zakona. Zbog svega navedenog, po oceni Vrhovnog suda Srbije ne može se smatrati da su tužilji uredno uručena rešenja 21.1.2006. godine.

Sa navedenih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu člana 41. stav 2., u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), s tim što su primedbe suda iz obrazloženja ove presude obavezujuće za tuženi organ u smislu člana 61. navedenog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 30.8.2007. godine, U. 5718/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK